

EGYFELVONÁSOS

TOLNAI OTTÓ

Jónás Gabriellának és Korica Miklósnak

szereplők

Portás

Szakács

Író

Kövér hölgy

Teniszező

Anna-Mária

Márton-Mátyás

Tengerparti szálloda hallja. Idénnyitás utáni napok. Minden fehér: az ajtók, a padló, a székek, a zongora, a próbabábu, a nagy szobrok. A vendégek mintha még az idény, a játék, a kaland tényleges kezdetét várnák . . .

Egy ifjú pár érkezik. A nő karján nagy, kerek, fekete doboz. Semmi más nincs náluk. Választékos, de már elnyűtt, szétmosott öltözet: a nő aranymintás fehér trikóban, a férfi meggyzín blúzban és kék nadrágban.

A portás elébük siet.

Márton-Mátyás mozdulatai az angol királyi palota és a Tower gárdistáinak szabályos mozdulatai — ezért a színészeket ajánlatos kiküldeni Londonba, hogy a helyszínen tanulmányozhassák a testőrség mozdulatait, öltözkékét stb. és ha lehetséges, a királynővel is találkozzanak (legalább madám Tussaud múzeumában) . . .

Az Író *Mondatok* című készülő, előttünk elkészülő, művének mondatai zenei és koreográfiai egységet képeznek Márton-Mátyás lépteinek zajával, mozgásával. A mondatok kezdetben teljesen füg-

getlenek a történéstől, teljesen függetlenek egymástól is, de észrevétlenül összefüggésbe kerülnek, mintha összefüggésbe kerülnének, mintha összefüggésbe kerülhetnének, összefüggésbe egymással és a történéssel is, olyannyira, hogy néha már-már a dráma egyedüli szövegévé és rendezői utasításokká lesznek...

- Portás   Kezét csókolom! Elvehetem a dobozt? Vagy nem doboz ez? Szabad?
- Anna-Mária   Nem.
- Márton-Mátyás   Mondtam, nem mondtam, hogy szíjazzuk a kezedhez, vagy szerezzünk valami fegyvert... Puskát, fehér szíjas szuronyos puskát! Ha puská lenne a vállamon, ha szurony csillanna, meg sem kísérelnék a közelítést. Ha szurony csillanna e napon!
- Anna-Mária   A szobánk?
- Portás   Harmadik emelet, balra: 178.
- Anna-Mária   Bocsánat, uram, nem sürgönyözte meg anyukám, hogy csak földszint jöhet számításba?
- Márton-Mátyás   Csak a szilárd, csak a kőkemény földszint!
- Portás   Nem. Egy tágas, tengerre néző szobát kért a nagysága.
- Márton-Mátyás   Csak a földszint jöhet számításba.
- Portás   De kérem szépen, első osztályú szobát készíttettem — tavaly hollandok laktak benne, még mindig érezni szivarjaik finom illatát. Miért nem felelne meg önöknek is, kisasszony?
- Anna-Mária   A dobogás miatt.
- Portás   Dobogás?!
- Márton-Mátyás   A dübörgés miatt.
- Portás   Miféle dobogás, miféle dübörgés miatt?! A mi vendégeink nem dobognak, nem dübörögnek és lovakat sem vezetnek fel... kutyákat is csak elvértve... Kutya van a dobozban?
- Márton-Mátyás   Medve...
- Portás   Medve? Medvebocs? Kicsike-picike medvebocs?
- Márton-Mátyás   Medve...
- Anna-Mária   Okvetlenül földszinti szobára van szükségünk. Mindenáron...
- Portás   A dobogás miatt? A medvebocs totyogása miatt? De hiszen kisebb lehet szegényke, mint egy ku-

- tya... Nem zavar, egyáltalán nem fog zavarni. Sőt! Örülni fog az igazgatónő és a vendégek gyerekei is nagyon boldogok lesznek, hiszen még nem fürödhetnek és majd megeszi őket az unalom. Már én is gondoltam, szerzek valami állatot, kibérek egy szamarat, egy édes kis szamarat... Csak, tetszik tudni, a számárüvöltés...
- Anna-Mária Kikérjük magunknak!
Márton-Mátyás Földszint! Földszint! Föld...
Anna-Mária Ülj le egy kicsit, kedves Márton-Mátyás.
Márton-Mátyás Köszönöm, édes Anna-Mária. Leülök a zongorához, majd négykezeset játszunk ezzel a szakállas mukival.
- Író 1. mondat: RÓT MASZAT A GALAMB BEGYÉN.
2. mondat: AZ ÓN ÉS A HAMUSZÍN KÖZÖTTI VÉGTELENSÉGBEN, ESERNYŐ NÉLKÜL, KÉT INGBEN.
3. mondat: ZÖLD KOPÁS A KOPONYÁN.
- Portás Engedjék meg, hogy bemutassam az írónkat. Egész télen itt dolgozott...
- Teniszező A MONDATOK-on!
- Író 4. mondat.....
- Anna-Mária Játsszatok, kedves...
- Portás Bocsnát, még nincs felhangolva. A stimmester csak júniusban érkezik hozzánk. Minden évben itt nyaral egy hetet. Körülbelül addig tart a hangolás is — de egyáltalán nem zavarja a vendégeket, szeretik hallgatni kopácsolását. Az egyik vendég azt mondta: akár a harkály, a másik meg azt, hogy: a vendégeket összehangolja a tengerrel... Tetszik tudni, a sós levegő tönkre teszi a hangszerek húrjait.
- Író 5. mondat: KÖZHELY
6. mondat: TÖMONDAT VOLTUNK A VILÁGRÓL.
7. mondat: SÓT, HA NÉHA SIKERÜL JÓL ELHELYEZKEDNEM, MINT EGY LANGYOS PÉKLAPÁTON, FELFELÉ FORDÍ-

TOTT, 5 CENTIMÉTERES CIPÓTALPAMON, HA SIKERÜL KÖRMEIMET MÉLYEN A PORRAL, SÁRRAL, MOHÁVAL TOMOTT REPEDÉSEKBE VÁJNI, MÁRMÁR AZ IS MEGFORDULT A FEJEMBEN, HOGY NAGYÉK ÉPPEN AZ ÉGIG ÉRŐ FÁBÓL HASÍTOTTÁK, MIÉRT NE, HISZEN NAGYÉK MINDIG IS FÉLELMETESEN TUDTAK MÁSZNI, MÁSZNI A MAGASBA: A LEGKISEBBIK NAGY A PÁRIZSI VILÁGKIÁLLÍTÁS KERETÉBEN RENDEZENDŐ VERSENYRE KÉSZÜLVE (1900—1901), MÁR OLYAN FÉLELMETES ÜGYESSÉGRE TETT SZERT, HOGY TUDTUK, LÉTRA, BIZTONSÁGI ÖV, MINDEN NÉLKÜL, CSAK ÚGY MEZTÉLÁB, MEGKÖZELÍTVE VAGY TÚL IS SZÁRNYALVA AZ APCIKAT, AZ EIFFELTORNYOT IS MEG FOGJA MÁSZNI, S MÁR SZINTE LÁTTUK IS, AHOGY ERŐS MELLÉRŐL ARANYTALLÉROKKÉNT PATTOGÓ ZUBBONYGOMBJAI A PÁRIZSI MENYECSKÉK ŐLÉBE HULLANAK...

- Portás A sós levegő... A só... tönkreteszi...
- Kövér hölgý Vizsont a hangszálaknak jót tesz: la-la-la! Alig egy hete érkeztem, s a só: la-la-la!
- Anna-Mária Kérek szépen egy földszinti szobát — anyukám hálás lesz önnek, és apósom sem fog megfélelkezni az igazgatónőnek ígért engedélyről és kölcsönről...
- Portás Nincs üres szobánk a földszinten. Valóban nincs, kisasszonyom. Csak az a kis raktárhelyiség...
- Anna-Mária Kitűnő lesz! Miből van a padlója?
- Portás Betonból.
- Anna-Mária Kitűnő... Márton-Mátyás, ne erőszakoskodj azzal a hangszerrel... Lesz földszint! Ne bántsd az író bácsit. Ne bántsd azt a szobrot!
- Márton-Mátyás Márvány!
- Anna-Mária Nem márvány, te kis butus. Gipsz. Gipsz, Márton-Mátyás. Történelmi személyek...

- Márton-Mátyás Gipsz, gipsz, gipsz... gipszmásolata a márványnak. Ez márvány-váll, márvány-homlok, márvány-ágyék, csak gipszből...
- Anna-Mária Igen, szépen, pontosan mondtad, de ne bánts, mert eldől és összetörik. Márvány, de könnyű, könnyen eldől és összetörik, és akkor elzavar-nak innen bennünket, kedves.
- Portás Kisasszony, itt senki sem fogja bántani önöket. Már régen ki akarjuk dobni ezeket a gipsz-szobrokat, bele akartuk dobálni őket a tengerbe, de nem férnek ki az ajtón...
- Márton-Mátyás Visszhangzanak! Valóban, a márvány nem visszhangzik. A márványon látni a hangot, a visszhangot... A gipsz, márvány, amely visszhangzik: visszhangzó márvány.
- Anna-Mária Bravó, Márton! Bravó!
- Író 8. mondat: A GIPSZ, MÁRVÁNY, AMELY VISSZHANGZIK: VISSZHANGZÓ MÁRVÁNY.
- Anna-Mária Bravó... Márton egy évig szobrászatot tanult Rómában. Márton mozgása máris olyan, mintha márványban mozogna...
- Író 9. mondat: A MEGÉRKEZÉS IDILLI PILLANATÁBAN EGY TÚ HÉTSZER ÉRINTETTE MEG A HARANGOT, S A HANG HÉT KÉK PONTBÓL ÁLLÓ HAJSZÁLVÉKONY ÁTLÓT HÚZOTT A TENGEREN, A TENGEREKEN, GYEREK- ÉS IFJÚKOROM ÖSSZ VALÓS ÉS VALÓTLAN TENGERÉN, MONDOTTA NEHEZEN KAPKODVA A LEVEGŐT.
- Anna-Mária Márton-Mátyás, tessék, itt a doboz! Bácsi, el-kaphatom a kulcsokat?
- Portás Nincs kulcs. Ott a toalett mellett... De kérem, a harmadik emeleti szoba az dupla ajtó!
- Anna-Mária A dobogás miatt nem lehet.
- Márton-Mátyás Anna!
- Anna-Mária Itt vagyok, édes.
- Márton-Mátyás *(a doboz után kap)* Nyisd fel! Nyisd!!!
- Anna-Mária Máris, édes Mátyás. Szorítsd meg a cipőfűzőt,

- húzd meg a nadrágszíjat. Így, jó, finom, így, kitűnő...
- Márton-Mátyás   Tedd a fejedre!
- Anna-Mária   Máris...
- Márton-Mátyás   Tedd!
- Anna-Mária   *(batalmas, fekete medvebőrkuccsmát emel ki a kerek dobozból)* Csak egy pillanatig legyél még nyugodt, kicsikém. Leszpröm a naftalint. Ki kell rázni. Így. Nem akarom, hogy megvakulj tőle. Anyukám moholi legényeknek hívja a molylepkéket... Csak azt tudnám, hogyan és mikor jutnak be a dobozba.
- Író   10. mondat: FELTÖRNI A CSENDÉLET TÁRGYAINAK KOZMOSZÁT, FELTÖRNI A FELTÖRT RÁKOT, TÖRNI A TÖRT KENYÉRBŐL.
11. mondat: FÉNYFORRÁSBA HULLÓ POKOSKÁK.
12. mondat: LÁTOM A RABOMOBIL-ENTÉRIÓRÖK R-BETŪIT: Ó!
13. mondat: SZÉP EZ A BABITS-MONDAT: „HUGO VICTOR EBBEN AZ ÉVBEN FORDULT A POLITIKA FELÉ, MELY EMIGRÁCIÓBA VITTE, S PETŐFI EKKOR VONULT A HARCBA, AMELY HALÁLA LETT.”
- Kövér hölgy   Jaj, mi ez!?
- Anna-Mária   Kucsma.
- Portás   Miféle kucsma?
- Anna-Mária   Medve...
- Kövér hölgy   Ekkora kucsma! Valóban, akkora, akár egy mackó.
- Teniszező   Kik ezek a fiatalok?
- Portás   Északról jöttek.
- Anna-Mária   Már itt is vagyok Hajolj le szépen. Így. Kitűnő. Kész!
- Márton-Mátyás   *(a nagy fekete kucsmaival fején, dübörögni kezd — jobb kezében mintha puskát tartana)*
- Portás   Mi ez, kérem?!
- Kövér hölgy   Jézusmária!
- Anna-Mária   Bocsánat, Anna-Mária.

Teniszező
Író

Cirkusz!

14. mondat: MINÉL KEMÉNYEBB ÉS MINÉL LÁGYABB, MINÉL RÖVIDEBB ÉS MINÉL HOSSZABB MONDATOKAT!

15. mondat: A SZÉPIACSONT LEENGEDTE REDŐNYÉT A FUVOLAFÖVENYEN.

16. mondat: BETEG EZ A FIÚ, BÁR SZIMPATIKUS — A LÁNY KITART MELLETTÉ, NEM FOG ELVESZNI AZ ÉLETBEN.

17. mondat: A RÁDIÓ AUTOMATIKUS KERESŐJE EGY SPANYOL ÁLLOMÁSNÁL ÁLLT MEG S VÁRT — ZENÉT? POLITIKÁT?

18. mondat: BÓRKAMÁSNI, HÚSCIPŐ, CSONTKAPTAFÁ.

Portás
Anna-Mária

Mi ez, kérem?!

Még két lépés — kérem, legyenek csöndben, egy pissenést se —, még egy, és jön a fordulat, a világ legszebb fordulata — helyben! Gyönyörűen csinálja, ugye? Nézzék ezt a tartást! Hallják ezeket az ütések? Nincs talán pince alattunk? Összedönti szegény az egész szállodát...

Portás
Anna-Mária

Nincs. Tudtommal nincs... Istenem...

Most már egészen nyugodtan lelkesedhet. Most már se nem hall, se nem lát. A kucsmától — egyáltalán nem lát... A rögzítő aranyszíjat, mely oly istenien simult álla alá, valaki ellopta, mást — kötelet, gumit — nem tűr... Igen, hihetetlen koncentrációra van szükség, hogy fordulás közben még ezt az isteni szőrmetyot is egyensúlyozza...

A térdeken a hangsúly. A mama szerint a gyo-morból, szerintem térdből csinálja az egészet. A királynő testőreinek csodálatos térdkalácsuk lehet...

Író

19. mondat: A KIRÁLYNŐ TESTŐREINEK CSODÁLATOS TÉRDKALÁCSUK LEHET.

20. mondat: LÁTJÁK, MILYEN LÁGYAK MÁRTON-MÁTYÁSHOZ VISZONYÍTVÁ E

FEHÉR ISTENEK, TÖRTÉNELMI SZEMÉLYEK.

- Anna-Mária Látják, milyen lágyak Márton-Mátyáshoz viszonyítva e fehér istenek, történelmi személyek.
- Portás El kell ismerni, amit el kell ismerni...
- Anna-Mária Kitűnően csinálja, de anyu szerint — anyu már járt Londonban! — még néhány évig gyakorolnia, gyakorolnunk kell. Még néhány év.. Még néhány év, és akkor!
- Kövér hölgy És akkor?
- Anna-Mária És akkor: a királynő...
- Portás A királynő?
- Anna-Mária A angol királynő!
- Kövér hölgy A angol királynő!
- Anna-Mária Ötödik éve gyakorolunk... Rögtön Róma után elkezdtük...
- Kövér hölgy Már öt éve?!
- Teniszező Egész életünk tréningben telik, kezét csókolom, asszonyom!
- Anna-Mária Igen, Márton még csak öt éve gyakorolja... Ez az ötödik pár bakancsa. Egy év, egy bakancs. Persze, a talajtól, a padlótól is sok függ. Künn a karszton fél év alatt leszakad a lábáról...
- Portás Ötödik éve... Meddig tetszenek maradni?
- Anna-Mária Csak őszig maradnánk. Télen Márton északon gyakorol. Kánikulában és fagyban egyaránt be kell gyakorolnia a lépéseket, de nemcsak a lépéseket. Úgy kell lélegeznie, hogy a kilehelt pára ne fagyjon a kucsmára, mert a királynő... Ó, az angol királynő! Azt mondják, éppen ilyen karcsú...
- Kövér hölgy
- Író 21. mondat: KIVETTE A KEZEMBŐL A SZÖGET — MILYEN FA EZ? —, ENGEM SZÖGEZ!
22. mondat: A MÁRVÁNYTÖMB FEKETE CSÍKJA, SÖTÉT VÉNÁJA, AKÁRHA CSÍPÖMÖN IS FOLYTATÓDNA.
- Kövér hölgy Juj!
- Anna-Mária Azonnal vigyék arrább azt a szobrot, mert kü-

lönben Márton-Mátyás szét fogja rúgni. Őt most tán leginkább a robothoz hasonlíthatnánk... Édes kis robotom ő! Vigyék azt a szobrot. Útban lesz neki. Éppen a fordulatnál! Vigyék félre! Azonnal! A fordulatnál még a kínai falat is szétrúgná — a királynőért! Vigyék már ezt a szobrot!

Kövér hölgy
Anna-Mária

Nem szobor ez, kisasszony.

Kikérem magamnak, nem vagyok én egy közönséges kisasszony!

Kövér hölgy
Anna-Mária

Bocsánat... Nem szobor: próbabábum.

Kövér hölgy
Anna-Mária

Az a próbabábuja?

Kövér hölgy

Igen. Az az én formám.

Az ön formája?

Az én egykori formám. Még Ferenc József is utánam fordult az ischli korzón. Csípni való csípők, mondotta később zsemléjét morzsolva finom nikotinos ujjai között. Érdekes, roppant érdekes, senkire sem csapódott olyan szépen, olyan világos árnyalatban a nikotin, mint a császár, a császár bőrére, ősz szőrzetére!

Író

23. mondat: CSÍPNI VALÓ CSÍPŐK, MONDOTTA KÉSŐBB, ZSEMLÉJÉT MORZSOLVA FINOM, NIKOTINOS UJJAI KÖZÖTT — ÉRDEKES, ROPPANT ÉRDEKES, SENKIRE SEM CSAPÓDOTT OLYAN SZÉPEN, OLYAN VILÁGOS ÁRNYALATBAN A NIKOTIN, MINT A CSÁSZÁRRA, A CSÁSZÁR BŐRÉRE, ŐSZ SZŐRZETÉRE!

24. mondat: A SZAMÁRORDÍTÁS AKÁR A KÜTCSIKORGÁS — KÜT, AMELYBŐL, HALLANI, HOZZAONTÉSSSEL SEM FOG VÍZ JÖNNI.

25. mondat: FIGYELEM: VONAT INDUL AZ ÁLLOMÁSRÓL, a HELYTELEN VÁGÁNYON, A PÁLYA VÉGPONTJA FELÉ.

Portás

Anna-Mária
Kövér hölgy

A császár?!

De minek itt ez a bábu?

Mindhová magammal viszem... Hogy lás-

sák, hogy mindenki lássa... ezek a csípők...
Így jó lesz?

Anna-Mária
Teniszező
Anna-Mária

Köszönöm szépen. Igen karcsú tetszett lenni.
Milyen különös csípők!
Tavaly télen, különben, a púpos orrú angol
testőr-bakancs volt a divat... Anyuka azt
mondta, hogy jövőre elutazhatunk Londonba.
A királynő!!! Mátyás édes, enned kell valamit,
ma ez már a harmadik gyakorlata, és egy falat
sem ettünk. A vonaton és a hajón is gyako-
roltunk. Néha csak úgy elvágódik...

Kérem szépen, megfőznék nekünk ezt a karfiolt
— úgy egészben: sós vízben. Majd: egy evőka-
nál olajon megpirítják. Vöröshagyma, bors, roz-
maring, babérlevél — végre, babérlevéllel ehet-
jük a karfiolt, édes Márton-Mátyás!!!

Márton-Mátyás
Író

Tessék?
26. mondat: A KÉPESLAP ÉS A KARD, ÉN
ÉS A PÁROM, AUTÓM ÉS A FELVONÓNK,
ÉLETEM ÉS HALÁLOM, LÖCSEI PÁL ÉS
OCTAVIO PAZ — SOSEM KÖZELEBB, SO-
SEM TÁVOLABB.

27. mondat: NE SÍRJ, MONDOTTAM, KÖ-
ZELEBB LÉPVE A VOROSRE FESTETT
FALHOZ, DE SZAVAIM NEM HALLAT-
SZOTTAK ÁT.

28. mondat: „EGY KÖRMONDAT, A RÉ-
GIEK ÉRTELMEBEN, MINDENEKELOTT
FIZIOLÓGIAI EGÉSZ, AMENNYIBEN
EGYETLEN LÉLEGZET FOGLALJA ÖSSZE.”

Márton-Mátyás
Anna-Mária
Márton-Mátyás
Anna-Mária

Tessék, édes?
Babérlevéllel eheted a karfiolt!
Bravó, uraim és hölgyeim, bravó és köszönet!
Úgy tessék kettévágni, mint egy agyvelőt. Saj-
tot nem muszáj reszelni rá.

Portás
Anna-Mária

Kérem szépen. Kissé már elpiszkolódott...
Igen. Lehet. Nincs kizárva, hogy kissé már el-
piszkolódott a karfiolunk. Még valahol a Tisza-
parton vettük.

Teniszező

A Tisza-parton!?

Anna-Mária
Teniszező

Igen, nem messze a virágzó folyótól. Egykor teniszeztem a kanizsai parkban... Az a park engem és barátaimat, akik között ott volt dr. Lupp György, A LAWN-TENIS MŰVÉSZETE című híres könyv szerzője is, a margitszigeti parkra emlékeztetett... Ha nem tévedek, az író úr is a kanizsai önkéntes tűzoltótestület Nagy nevű tűzoltócsaládjáról tett említést 7. mondatában... És teniszeztem Palicson is! Ó, a palicsi pályákat is szerettem én! Würthné! Uzelacné! A Dundjerski lány! Ott, Palicson ismerkedtem meg azzal a lengyel nővel: Wanda Dubienskával is!

Ó, Wanda! Ó, Wanda! Ki gondolta volna, hogy még egyszer eszembe fogsz jutni?!

Anna-Mária
Márton-Mátyás
Anna-Mária

Hol a naftalin? Hol van?!

Hol a naftalinunk? Hol?!

Nyugodj meg édes, máris előkerült. Levezzük a bakancsot? Előbb a jobb lábadat add, kicsikém. A királynőnél fogsz szolgálni. Akkor már többé nem fogjuk látni egymást. Közel fogunk lenni egymáshoz, de többé már nem fogjuk látni egymást...

Kövér hölgy
Anna-Mária

Nem?

Nem, mert a testőr: nem lát a kucsmától, nem lát, csak a földet, a kövezetet látja. De ha látna, akkor sem nézne semerre, senkire és főleg nem rám: a királynőre! A testőr: csak óvja, szolgálja a királynőt. Többször elhaladunk majd egymás mellett, de nem fogjuk látni egymást... A királynő sem néz semmit, senkit és a testőr sem...

Márton-Mátyás

Igen. Igen, kedves. Ül le egy kicsit, édes Máriám. Levegylem a kis koronás csattot? Zongorázam mégis neked? A só ellenére is zongorázak neked? Az én játékom majd felhangolja a sóette dereglyét, majd felhangolja néked, édes Máriám... Holnap szedünk szépiacsontot!

Anna-Mária
Teniszező

A só... Sós-e a londoni köd?

Kesernyés ízű, akár a nyers makk.

- Író 29. mondat: A LONDONI KÖD KESERNYÉS
ÍZŰ, AKÁR A MAKK.
- Kövér hölgy Kormos.
Anna-Mária Kormos... makkízű... A londoni köd!
- Író 30. mondat: ÉLETNYI MONDAT.
31. mondat: IDEGESÍTETTE A GYEREKEK
RÁGÓGUMI-PUTTYOGTATÁSA, DE AZÉRT
NÉHA Ő IS ELLOPOTT EGYET-EGYET,
ÉS TITOKBAN A VÉCÉN, A GALAMBPAD-
LÁSON VAGY KÜNN A LILA ZOMÁNCÚ
TENGEREN CÁPÁKNAK LÓGATVA HAT-
UJJÚ LÁBÁT: RÁGYÚJTOTT.
- Anna-Mária Gyerünk, Mátyás, gyerünk, megyünk a szo-
bánkba!
- Portás Ha meg tetszettek gondolni... Dupla, tripla
szőnyeget terítünk a 178-asba és nem fogják
zavarni a 111-est. Az a raktár tele törlőrongy-
gyal, piszkos padlótörlő rongyokkal...
- Anna-Mária Ó, portás bácsi, mi imádjuk a törlőrongyokat, a
nagy, piszkosszürke, seszínű, ahogy Márton
mondja, abszolút gyűrött törlőrongyokat. Tet-
szik tudni, mi egész nap feszült, koncentrált
állapotban, márványközegben vagyunk, s aztán
jól jön elmélázni, elterülni a törlőrongyok vég-
telen, lágy gyűrődésein...
- Író 32. mondat: BETEG EZ A LÁNY, BÁR FE-
LETTÉBB SZÉP — A FIÚ KITART MEL-
LETTE, NEM FOG ELVESZNI AZ ÉLET-
BEN.
33. mondat.....
- Szakács (*kirohan, kezében hatalmas nikkeltálca*) Kérem,
ez nem karfiol!
- Portás Nem karfiol?
- Teniszező Nem.
- Kövér hölgy Mi ez? Agyvelő?! A piszkos tekervények...
- Teniszező Kemény! Gipsz! Gipszagyvelő! Ilyenkről ta-
nulnak az orvostanhallgatók... Gipszagy!
- Márton-Mátyás (*idiotikus mosoly*) Ki látott már márványagyat?!
- Író 34. mondat: MIRE VISSZAÉR, ÉN: MEG-
HALOK.

- Anna-Mária Márton-Mátyás, tedd fel a kucsmát! A kucsmát! A kucsmát!
- Márton-Mátyás *(a nagy fekete kucsmát ráhelyezi a karfiolra)*
Teniszező Induljunk, már kopognak a labdák. *(A Kövér hölgygel és a bábuval el)*
- Író 35. mondat: A KIRÁLYNŐ TESTÖREINEK VALÓBAN CSODÁS TÉRDKALÁCSUK LEHET.
36. mondat: VÉGRE BABÉRLEVÉLLEL EHEJÜNK AZ AGYVELŐT, ÉDES.
- Márton-Mátyás Nem bírom kinyitni az ajtót.
Portás Tele törlőronggyal.
Anna-Mária Dugd be bár a karfiolt.
Író 37. mondat: KÖRÖMPISZOK.
38. mondat: KÖRMONDAT VOLTUNK A VILÁGRÓL.
39. mondat: SÜT A NAP, A KIRÁLYNŐ SÉTÁRA INDUL.
40. mondat: NA MOST, KEDVES ANNA-MÁRIA, SZABADON JÁTSZHATSZ, ÉLETED LEGNAGYOBB SANSZA EZ: REPÜLJ, ÉNEKELJ, SÍRJ — LÉGY A KIRÁLYNŐNK!
41. mondat: UJJAINKAT BEBUGYOLÁLTÁK, KÉSŐBB MEG HÁTRAKÖTÖTTÉK KEZÜNKET, HOGY NE VAKARÓDZUNK, NE CSÚFÍTSUK EL ARCUNKAT, AZT AZ ARCUNKAT...
- Anna-Mária 42. mondat: SZÉP VAGY, ANNA-MÁRIA. *(gyorsan felteszi a kucsmát Márton-Mátyás fejére)* Süt a nap! Üvegtárgyaim között játszának, csengettyűznek a sugarak!
E komor olajportrék is felvidultak végre! Nem félek már tőlük. Nem, hisz rokonaim.
A márvány sem oly hideg köröttem.
Sétálni vágyom.
Nézd, akárha láncba fogódzkodnának a lepkék!
Át kell öltöznöm... Nem akarok aranyat magamon... Csak a tavasz selymét!
Márton-Mátyás *(mozdulatai többé már nem gyakorlatok — tökéletesek)*

- Anna-Mária *(elhalad az ör mellett, az ablakhoz megy, nézi a tengert)* A sirályok, avagy a birodalom cse-csemői?!
- Író 43. mondat: ASSZONYOM, VALAMIT MÉG A KÖDRŐL...
- Anna-Mária *(súgva)* De hiszen, süt a nap!
- Író 44. mondat: A NAP ARANYVESSZŐKKEL DÖFKÖDI A PISZKOS KÖDGOMOLYT.
- Anna-Mária A nap aranydárdákkal döfködi a piszkos ködgomolyt.
- Író 45. mondat: NEM DÁRDA, VESSZŐ.
- Anna-Mária Igenis, dárda! Dárda! Dárda! Ha én azt mondom, hogy dárda, akkor: dárda! Dárda! Aranydárda!
- Író 46. mondat: IGENIS.
47. mondat: „A TEHÉN, MINTHA A FÖLD SZELÍD FOLYTATÁSA LENNE, MOZDULATLANUL TÚRT.”
48. mondat: SZÉTSZÓRÓDNI EGY PONTBA.
49. mondat: SÁROS CUKORRÉPA KÖZÖTT MÁSZOK S AKKOR OTT EGY ISTENI HENGERPÁRNÁRA TALÁLOK: FORRÓ VÍZSUGARAK VERNEK, RÉPAGYALUK SZELETELNEK, ÉS MÁRIS LANGY CUKORHEGYBEN HÁLOK, MELASSZAL TÖLTÖTT HENGERPÁRNÁMON.
50. mondat: „MEG A PRESSZÓBAN OLYAN MEGNYUGTATÓ”.
51. mondat: TESSÉK, KEZDJE RUGDOSNI, RÚGJA BE SZABADON, MAJD RÚGJA SZÉT AZ APHRODITÉ-SZOBROT.
- Márton-Mátyás *(szabályosan lépked, rugdossa, szétrugdossa az útjába kerülő meztelen gipszet)*
- Író 52. mondat: HÓFEHÉRKE.
53. mondat: MINDIG FÉLVE HÚZOM KI A SÁRBÓL S TESZEM A SELYEM FÜRE, DE AZTÁN FELETTÉBB BOLDOGAN RÖFÖGÖM: ITT A LÁBAM, NEM EMBERKÉZ!
54. mondat: HALAD PARAFASZÁLLÍTMÁNYÁVAL A KARAVÁN a PARAVÁN FA-

KÓZÖLD SELYMÉN — A KÁLYHA MÁR
KIALUDT, A KORAVÉN KISGYERMEK
ALSZIK.

Anna-Mária

(*odaszalad az íróhoz, de az nem mozdul Mon-
dat-Író pózából*) Van-e muffja a királynőnek?
Vagy muffot csak az oroszok meg a németek
használnak? Medveszőrmuffot szeretnék, pontosan
olyat, mint őreim kucsmája. Nagyt, me-
leget...

Akkor testőreim kucsmájában tarthatnám ke-
zem...

Anyukám biztosan tudja, van-e muffja a ki-
rálynőnek. Hol lehet, mit csinálhat most az én
anyukám?! Miért nem jött velünk?! Miért kül-
dött ide, e gipszek közé?! Nem szeret már ben-
nünket? Ugye, szeret bennünket anyukám?

Író

55. mondat: A TRAFIKOSNÓT ISMERTEM,
NAPONTA OTT EVEZTEM EL ELŐTTE ÉS
ISMERTEM ELSŐ FÉRJÉT, AZT A PILÓTA-
SAPKÁS KIS FIGURÁT IS.

56. mondat: A TESTŐR NEM MOTYOG
MAGÁBAN, NEM MOZGATJA, NEM HÚZ-
ZA FÉLRE, NEM BIGGYESZTI LE AJKÁT,
NEM CSÜCSÖRÍT.

57. mondat: KÉREM A SÓTARTÓT, MOND-
TA, MAJD MEREK A TENGERBŐL.

58. mondat: KEDVES ANNA-MÁRIA, TE
CSAK JÁTSSZÁL, JÁTSSZÁL, JÁTSSZÁL..

59. mondat: RÉZKÖRTÉVEL ÜTÖTTE LE A
VILLANYÉGŐT.

60. mondat: TESSÉK KISSÉ MEGEMELNI
TENYERÉVEL A PUSKATUST.

61. mondat: NEM NYÚLT A ZSINÓRSZA-
TYORBA GYUFÁÉRT, A CIGARETTA FOR-
RÓ VOLT.

62. mondat: A KIRÁLYNŐ BARÁTNŐI
TÁRSASÁGÁBAN ÉRKEZIK.

Anna-Mária

Végre ismét a virágos anyagok s a virágos
anyagokból készült kalapok...

Igen, szebbnél szebb őreim vannak. Ezt az ifjút

Író

még sosem láttam. Kacérkodhatnak vele, hiszen vak . . .

63. mondat: AZ IDÉN NEM ÁLLTAK GYERKŐCÖK AZ UTAK MENTÉN KEZÜKBEN KIS, SÁRGA TEKNŐCÖKKEL.

64. mondat: FÁRADT VAGYOK.

65. mondat: „PÉLDÁUL MAGA AZ A KÖRÜLMÉNY, HOGY FELFEDEZZÜK ELLENFELÜNK GYENGE OLDALÁT ÉS TERVSZERŰEN ARRÁ JÁTSSZUNK, IDEGESSÉ TEHETI ÖT; AKINEK KELLEMETLEN A MAGASAN UGRÓ LABDA, MERT NEM TUDJA, HOGY MIT KEZDJEN VELE, ANNAK ÁLLANDOAN LOBOLHETÜNK, MERT EZ VALÓSZÍNŰLEG ELŐBB-UTÓBB KIHOZZA A SODRÁBÓL, ÉS AKKOR NYERT ÜGYÜNK VAN.” — ÍRJA DR. LUPPU.

66. mondat: NYAKON ÖNTÖTTEK FORRÓ VÍZZEL VAGY VALAMI HASONLÓVAL, ÉS VÉGRE FELMELEGEDTEM, DE AZTÁN ISMÉT HÜLNI KEZDTEM, ÉS RÁM FAGYOTT A RUHA, NEM BÍRTAM MOZDULNI, ALIG TUDTAM VISSZAMÁSZNI AZ ABLAK ALÁ, AHOL SZERENCSÉRE MÉG MINDIG SZÓLT A ZENE.

67. mondat: „REKAPITULÁLJUK RÖVIDEN MINDAZT, AMIT E JELENTÉS ELMOND, EGYLETÜNK DICSÓSÉGE BRASSÓBAN DELELŐRE JUTOTT, ELSŐ VOLT MINDEN VERSENYBEN, HAZAHOZTA BRASSÓ VÁROS 1. DÍJÁT, EGY EZÜSTKOSZORÚT; A BRASSÓI HÖLGYEK DÍJÁT, EGY EZÜSTSERLEGET; AZ ORSZÁGOS SZÖVETSÉG DÍJÁT, 60 DB EGYHORGÚ, KÉTKARÚ LÉTRÁT ÉS AZONFELÜL DOBÓ JÁNOS MÁSZÓ A MAGÁNVERSENYEK 1. DÍJÁT NYERTE EL, EGY KIS EZÜSTSERLEGET.”

68. mondat: A TESTŐR CSAK ÉRZI A KIRÁLYNŐT, AKI MOST VETKŐZIK, MAJD

KIFÉSÜLI A HAJÁT, SOKÁIG NÉZ AZ
ÜRES TÜKÖRBE, ÉS NYUGOVÓRA TÉR ...
69. mondat: EGÉSZ NAP EGYMÁS MEL-
LETT ÁLLTUNK MOZDULATLANUL A
PISSOIRBAN ÉS KÉT-HÁROMÓRÁNKÉNT
A KÁTRÁNYOS FALRA VIZELVE, TISZ-
TÁBB METSZÉSŰ MONDATOKRÓL ÁL-
MODOZTUNK.

(Elhomályosodik a szín, és sokáig csak az előtérben sétáló űr lé-
péseit hallani)

Író

Utolsó mondat: VÉGE.